

1990. május - **Szűcs Judithtal és férjével, Fülöp Csabával lakásuk tágas halljában beszélgetünk.**

A helyiség nagy részét egy óriási szárító foglalja el, jelezvén, hogy gyerek van a háznál. A jobb oldalon pulttal elválasztott konyha, ahonnan különféle csemegéket varázsol elő Jutka. Először a Sashalmon töltött gyermekéveiről faggatom a ház asszonyát:

- Csodálatosan szép gyermekkorom volt, pedig borzasztóan szegényen éltünk. Öten voltunk testvérek, édesanyám takarítónő, édesapám cipész volt. Anyukám imádott főzni, a semmiből is tudott jókat varázsolni. Úgy zajlott az életünk, mint az olasz filmekben: anyu karján én, a legkisebb, a többi meg körülötte, és közben gyúrta a tésztát. Mindig az anyu szoknyája körül voltunk. Kertes házban laktunk, el-elmentünk a közeli kiserdőbe vagy strandra, és nyáron elutaztunk a rokonokhoz, ahol játszottunk a kacsákkal, libákkal.
- Kaptatok otthon testhez álló feladatokat?
- A nővéremmel együtt keményen dolgoztunk, felváltva ágyaztunk és mosogattunk. Én néha át-átpasszoltam neki egyet s mást, ha nyafogtam egy kicsit, nekem elnéztek egy kis lazítást. Emiatt egyszer jól el is vertek a testvéreim, amint anyu kitette a lábát a házból. Miután a nővérem férjhez ment, nekem kellett mindent csinálni.

Ha nem próbálom meg, gyáva vagyok...

- Az ének, a zene, hogy szivárgott be az életedbe?
- Nálunk szinte mindenki játszott valamilyen hangszeren: apu mandolinozott, anyunak szép hangja van, énekelt, a bátyáim gitároztak és mandolinoztak. Sokszor rendeztünk otthon házimuzsikálást. Talán öt éves lehettem, amikor először énekeltem közönség előtt gyermekdalokat. Egy ilyen föllépésen figyelt föl rám egy énektanárnő, aki szólt anyukámnak, hogy ebből a kislányból énekesnő lehet. Másodikban a zenei általánosba iratkoztam át, két hét alatt bevágtam az elsős tananyagot, és ott jártam tovább. Hét évig tanultam zongorázni, a kórusban állandóan szólista voltam. Tetszett a szereplés, megszoktam és vágytam is rá.
- Hogyan tovább az általános iskola után?
- Fodrásztanulónak mentem, s el voltam keseredve, hogy mi lesz az énekléssel. De épp akkor alakult a fodrászoknál a Tavasz '67 kórus, és ott is én lettem a szólista. Később jelentkeztem a rádió Könnyűzenei Stúdiójába, elvégeztem, majd jártam az OSZK-ba is. Ekkor jött a Ki mit tud? A sikeren felbuzdulva otthagytam a fodrászszakmát, és azt mondtam, ha nem próbálom meg, gyáva vagyok. Már korábban is énekelgettem zenekarral, mert Totya, a bátyám, több zenekarban játszott, én meg velük jöttem-mentem, és elénekelhettem egy-két számot. Tehát belevágtam, pedig eleinte feleannyit sem kerestem, de legalább megtanultam a szakmát.

Egyedül jártam a világot

- Voltak-e barátnőid tinikorodban?
- Voltak, de nem nagyon jöttem ki velük, mert egy kivételével irigyek voltak. Hiába voltam hozzájuk kedves, irigyelték például, hogy az énekarban én voltam a szólista. Azonkívül nem voltam csúnya kislány, és amikor nyolcadikos korunkban kiderült, hogy én tetszem a fiúknak a legjobban, és elcsattant az első csók, akkor aztán végképp csalódtam a barátnőimben. Mindent

elpletykáltak, nem tudtak titkot tartani. Azóta nincs is barátnőm, s később is egyedül jártam a világot.

Azt meg pláne nem mertem elmondani az iskolában, hogy én már énekelek színpadon is.

Persze ez előbb-utóbb kiderült, de végül is jól sült el, mert a szünetekben azután Aretha Franklin-számokat énekeltem és kísértem magam zongorán. Ez nagyon tetszett nekik.

- A bizalmas ügyeidet kivel beszélted meg?

- Mindent az anyukámmal. A mai napig ő a legjobb barátnőm, Vele mindent meg tudok beszélni. Később, amikor egy lánynak jönnek a problémái, az első udvarló, a fogamzásgátlás, akkor is mindent megtárgyaltunk. Anyu nagyon nyitottan nevelt, megbízott bennünk. Nem kellett titkolózni, semmi nem nyomta a lelkemet. A családban az őszinteség volt a legfontosabb. Ma is mindent elmondok itthon - ami talán nem mindig jó -, de nyugodtan alszom. Anyámon kívül van egy másik „Mamim” is, az énektanárnőm, Szendrő Mária, akivel szintén nagyon nyíltan beszélgetünk, főként szakmai kérdésekről, és ő nagyon sok önbizalmat is öntött belém.

Álltam és remegett a gyomrom

- Fiatal lányként mivel töltötted a hétvégeket?

- A Gumigyárba jártunk táncolni. Minden hétvégén megjelentünk a nővéremekkel. Kialakult egy jó táncos társaság, a fiúk állandóan lekértek bennünket, hajnalban pedig hazakísértek. Persze a testvéreim vigyáztak rám.

- Milyen volt az első szerelem?

- Csalódás. Öngyilkos akartam lenni miatta, de anyukám helyrebillentett. Olyan szerelmes voltam, hogy el sem tudtam képzelni, hogy a fiúmnak más is lehet az életében. Pedig már mindenki tudta, csak én nem. Anyu azt mondta, gyere lányom, megnézheted. Kézen fogott, és elvitt a tőlünk két sarokra lakó fiúhoz. Ott álltam, remegett a gyomrom, és olyan rosszul éreztem magam, hogy nem is szerettem felidézni. Megláttam, ahogy kijöttek, de amilyen buta voltam, kitéptem a kezem, és odaszaladtam hozzájuk. Még akkor sem akartam hinni a szememnek. Tizenöt éves voltam és már megcsaltak...

- Később hogy alakultak a kapcsolataid?

- Három-négy éves kapcsolataim voltak, nem pedig kisebb-nagyobb flörtök. Anyám azt mondta, ha tehetem, utazzak, éljem a világomat. Nem nagyon akartam férjhez menni. Csaba a megmondhatója, hogy ki sem ejthette a házasság szót. Aztán kiderült, hogy ő az igazi. Előtte otthon ücsörögtem, berendezkedtem az egyedüli életre.

- Miért hessegetted el a kérőket?

- Én mindig komolyan vettem a kapcsolataimat, féltékeny is voltam, és a nagy szerelmekből - akár én léptem ki, akár a másik - mindig egy kis lelki töréssel keveredtem ki, és nagy ürességet éreztem. Nem akartam újabb bonyodalmakat. Azt is eldöntöttem, hogy csak egyszer megyek férjhez, és soha nem válok el. Az édesanyám tizenhét évesen szülte az első gyermekét, én viszont megfogadtam a tanácsát és vártam. Érdemes volt. Egyébként nemrégén mondta a gyerek óvónője a családlátogatáskor, hogy meglátszik rajta a nyugodt családi háttér és sugárzik róla az otthon kapott szeretet.

Rendezetlenek a családok

- Elválasztható-e a magánéleted és a közélet?

- Nem, de nem is kell, mert én szeretek feleség és anya lenni. Örömmel vállaltam.

Csaba megjegyzi, hogy szerinte ugyan Jutka szeretné elválasztani a kettőt, mert úgy istenigazából soha nem engedhetik el magukat a lakáson kívül.

- Nem lehetek festetlen, fáradt vagy kócos, fel kell öltöznöm, mindig ki kell néznem valahogy, és viselkednem kell.
 - A gyermeketeket engeded majd erre a pályára ?
 - Azt hiszem, kénytelen leszek, mert rettentően érdeklődik és nagy kedvet érez iránta. De hát ez még sokat változhat.
 - Milyen tanácsokat adsz neki?
 - Ugyanúgy nevelem, mint anyám engem. Teljesen őszinte és nyitott vagyok, mindenről beszélünk vele, úgy, hogy azért ne zavarjuk meg a négy és fél éves kis fejét.
 - Szerinted miért van annyi bizonytalanul kóválygó gyerek, akik leveleikkel szinte ostromolják a sztárokat?
 - Mert rendezetlenek a családok, nem élnek harmonikusan. Nincs ami a lelküket megnyugtatná és biztonságot nyújthatna. Példaképeket, mintát keresnek, és egy kissé talán áttevődött a szülőszerep ránk is. **Zétényi Zoltán**
- Judith Rumeláj című nagylemeze nemrég jelent meg, melyen eredeti cigánydalokat ültettek át popzenei formába.